

Jens Hans Hywlbør

Musik: Christian Mondrup

Tekst: Jeppe Aakjær

Sopran

1. Jens Bruus han haaj in - gen an - ne Vogn end en Hywl - bor, —

Alt

1. in - gen an - ne Vogn end en Hywl - bor, —

Tenor

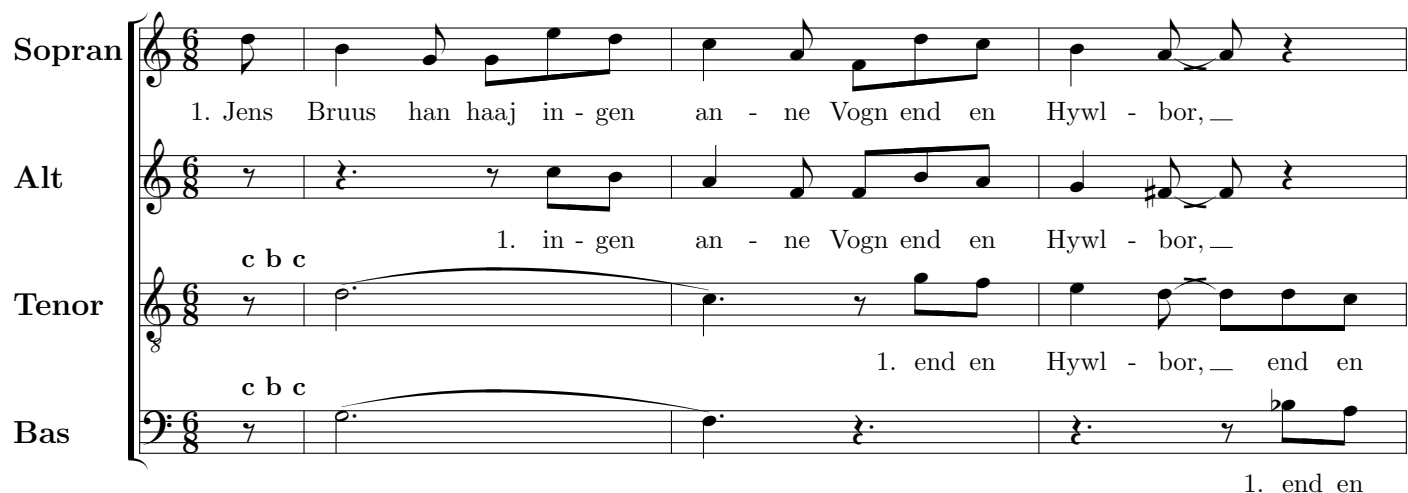
c b c

1. end en Hywl - bor, — end en

Bas

c b c

1. end en

S

men han war kjend øwr æ hie - le Sogn for hans Hywl - bor. —

A

øwr æ hie - le Sogn for hans Hywl - bor. —

T

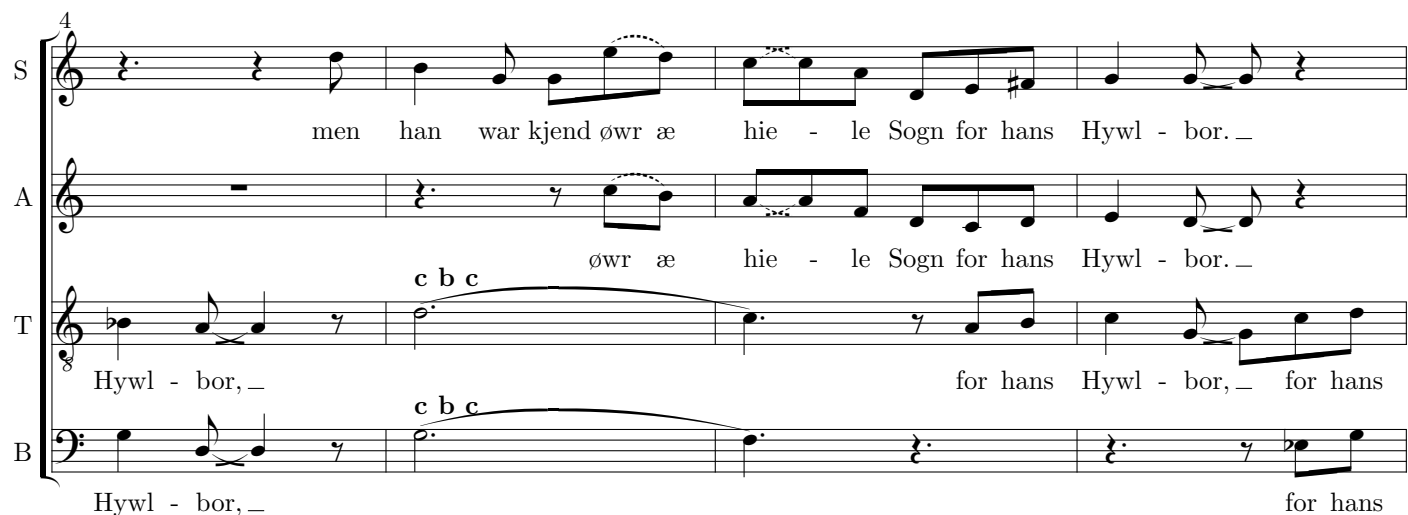
c b c

Hywl - bor, — for hans Hywl - bor, — for hans

B

c b c

Hywl - bor, — for hans

S

Den fløjt som Ry - ler en Rusk - regnsnæt, den tut for Ti - er, den

A

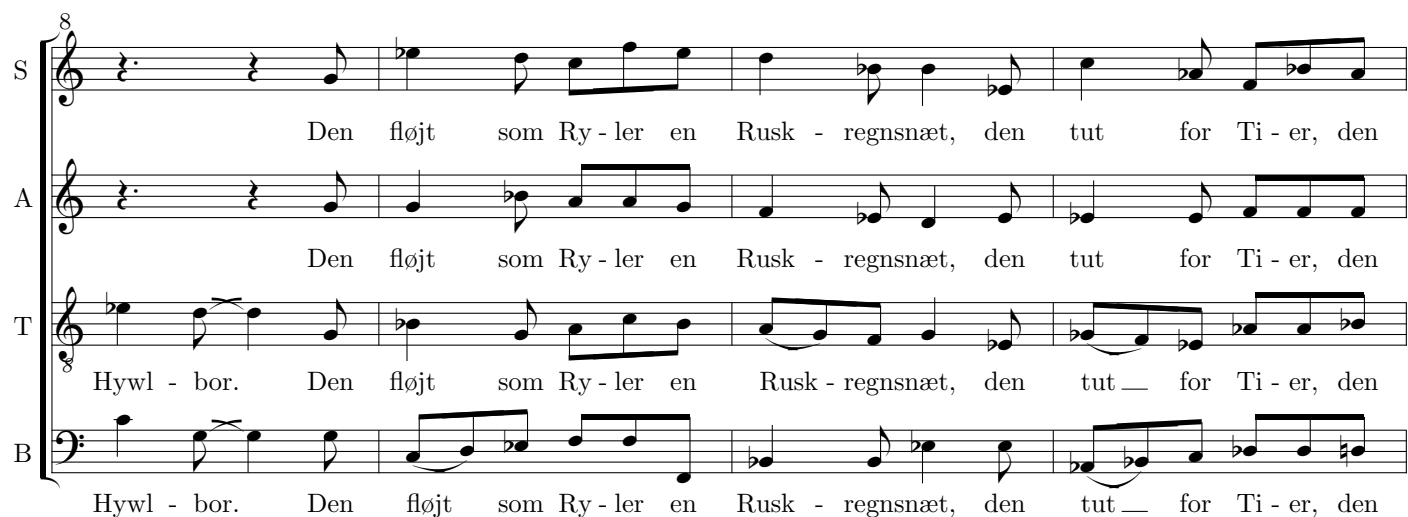
Den fløjt som Ry - ler en Rusk - regnsnæt, den tut for Ti - er, den

T

Hywl - bor. Den fløjt som Ry - ler en Rusk - regnsnæt, den tut — for Ti - er, den

B

Hywl - bor. Den fløjt som Ry - ler en Rusk - regnsnæt, den tut — for Ti - er, den

12

S fløjt for Fjedt, Jens hans Hywl - bor, - Jens hans Hywl - bor. -

A fløjt - for Fjedt, Jens hans Hywl - bor, - Jens hans Hywl - bor. -

T fløjt for Fjedt, Jens hans Hywl - bor, - Jens hans Hywl - bor. -

B fløjt for Fjedt, Jens hans Hywl - bor. -

2. Jens Bruus han hint hans Ywlbrændmen hjem
 po hans Hywlbør,
 og det was nøj der haaj Fynd og Klem,
 — spør æ Hywlbør!
 Dér lo hans Wanter, dèr hwilt hans Dunk.
 dér gik han sjel lisse strøg og strunk
 baag hans Hywlbør,
 baag hans Hywlbør,

3. Jens Bruus han tyt sæ en holden Mand
 baag hans Hywlbør,
 og spyt teframm øwr en javn Tønd Land
 fræ hans Hywlbør.
 No haaj han Edels og Hus og Skywl,
 og brændmen nok til en kristle Ywl
 po hans Hywlbør,
 po hans Hywlbør.

4. Da Jens war landed paa Dosbjærg Bakk
 med hans Hywlbør,
 Da drap æ Swed fræ hans Haag og Nakk
 i hans Hywlbør.
 “Harens!” raaft Jens. “Kluk-Klunk!” swor æ Dunk,
 og niedad skor æ med Skump og Skunk
 i hans Hywlbør,
 i hans Hywlbør.

5. Det tyt æ Hund’ war for gløj en Vals
 med en Hywlbør;
 der hwirlet en Kytter fræ hwer en Sals
 mod hans Hywlbør.
 De Kløj dje Gummer mod Jens hans Bjenn,
 saa no begynd sgi æ Bruus aa skjenn
 med hans Hywlbør,
 med hans Hywlbør.

6. Det *peef* og klawed sæ uden Ro
 fræ æ Hywlbør;
 det war en Jammer aa hør opo
 aa en Hywlbør!
 Æ Dunk den hopped i hyw Galop,
 æ Bruus strat ud, men æ Hund holdt Trop
 med æ Hywlbør,
 med æ Hywlbør.

7. Med Jet begynd æ aa vrikk og wakk
 i æ Hywlbør;
 får Jens han nowed æ Bund aa æ Bakk,
 støt æ Hywlbør.
 Æ Værk stod still, det ga ett en Mjav;
 æ Dunk — den trilt ad en Mergelgrav
 uden Hywlbør,
 uden Hywlbør.

8. Jens Bruus han so paa en Knold og græd
 uden Hywlbør:
 “Mi Ywlbrændmen — no legger æ dér
 — og mi Hywlbør — !
 Mi Lyng mo bjerres i Mues og Hied;
 men Dæwlen skuld da hint Brændmen mier
 po en Hywlbør,
 po en Hywlbør!”